

STUDENTEN WEEKBLAD

8^e Jaargang.

No. 26.

REDACTEUREN: CH. E. DUTILH, H. A. W. KLINKHAMER, J. A. SCHOUTEN, J. H. TELDERS, J. P. VALKEMA BLOUW, F. A. VENING MEINESZ. (DELFT)

A. C. JAGER, J. C. DE JOODE, K. F. KATZ, W. J. H. MASCHHAUPT. (AMSTERDAM)

FAST MEDEWERKSTER: MEJ. I. WILLEKES MAC DONALD.

Donderdag

3 Mei '06.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN J^B
UITGEVER • DELFT

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen. Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Eerstvolgende Vergadering der Delftsche Redactie ten huize van den heer F. A. VENING MEINESZ, Oude Delft 210, op Dinsdag 8 Mei 1906, des middags om 4 uur.

Eerstvolgende Vergadering der Amsterdamsche Redactie ten huize van den heer K. F. KATZ, Weteringschans 233, op Maandag 7 Mei 1906 des avonds om 10 uur.

Afscheid van Prof. Dr. C. A. Scheltema.

W. I.

Vrijdag den 6en April ll. gaf Prof. Dr. C. A. Scheltema zijn laatste college in de Toegepaste Mechanica. Aan het einde van deze voordracht zeide Zijn Hooggeleerde, dat hij afzag van zijn aanvankelijk voornemen om op Maandag zijn laatste college te geven, daar hij dan een nieuw hoofdstuk zou moeten beginnen. Hij greep deze gelegenheid aan om zijn gehoor te bedanken voor de groote belangstelling, die het steeds voor zijn onderwijs had getoond en hoopte dat hij, eenmaal Delft verlaten hebbende, veel goeds van de studenten der T. H. S. in het algemeen en van zijne oud-leerlingen in het bijzonder zou mogen vernemen. Den wensch uitsprekende, dat de T. H. S. zou komen tot steeds grooteren bloei, nam Zijn Hooggeleerde van hen afscheid.

De Heer W. C. Korthals Altes hield daarna als Voorzitter van de Centrale Commissie voor Studiebelangen een korte toespraak, ongeveer van den volgende inhoud:

Toen Gij ons eenigen tijd geleden mededeeldet, dat Gij op Uw verzoek van H. M. de Koningin eervol ontslag als Hoogleeraar hadt gekregen, begreep ik hoe zwaar het U viel de taak te moeten neerleggen, die Gij gedurende 23 jaren met zulk een toewijding hebt vervuld en kwam in mij de behoefte, uiting te geven aan mijn medevoelen. Anderen hadden denzelfden drang en brachten mij op het denkbeeld dit te doen bij gelegenheid van Uw laatste college. 't Is mij dan ook een voorrecht, mijn voornemen thans te kunnen uitvoeren.

Voor zoover ik in de gelegenheid was Uw onderwijs te volgen, heb ik het steeds op zeer hoogen prijs gesteld. De buitengewoon klare wijze, waarop Gij de Toegepaste Mechanica weet te behandelen, de manier waarop Gij snel over onbelangrijke en eenvoudige gedeelten heenliept, waardoor Gij onze aandacht bij voortdurend tot U wist te trekken, terwijl Gij de moeilijke hoofdstukken voor ons toegankelijk maaktet, heb ik steeds zeer gewaardeerd en ik weet dat met deze waardeering instemmen alle aanwezigen en zij die eenmaal het voorrecht hadden, van U onderwijs te ontvangen.

Indien het waar is, dat de grootste kracht van den Delftschen ingenieur schuilt in zijn theoretisch goed onderlegd zijn, dan geloof ik dat hij deze eigenschap, die hem stelt boven degenen die aan buitenlandsche inrichtingen hunne opleiding kregen, grootendeels te danken heeft aan U, die het onderwijs in het vak, dat theoretische berekeningen voor de techniek mogelijk maakt, op zulk een hoogte hebt gebracht.

Gij kunt er van overtuigd zijn, dat wij U met leedwezen zien heengaan, dat het ons even diep smart Uw onderwijs thans te moeten ontberen, als dat het U leed zal doen Uw taak over te laten aan een ander.

Dat Gij er noode afstand van doet, bleek toen Gij dit jaar na Uwe afwezigheid voor herstel van gezondheid en Uw vertrek uit Delft weder opnieuw hebt getracht Uw ambt waar te nemen. Moge het weten dat Uwe leerlingen Uw onderwijs zoozeer waardeeren en dat hetgeen Gij als

Hoogleeraar hebt gedaan, blijvende beteekenis zal hebben, het U makkelijker maken de T. H. S. thans te verlaten.

Ik ben er van overtuigd te spreken namens alle aanwezigen, wanneer ik U den innigen dank van Uwe leerlingen overbreng en de hoop uitspreek, dat de dagen van rust, die thans voor U aanbreken, ten voordeele van Uwe gezondheid zullen zijn.

Prof. G. J. Morre.

Daar Maandag 23 April de dag was dat het ontslag, door prof. G. J. Morre aangevraagd, inging, hadden op dien datum eenige collega's en leerlingen bij den professor belet verzocht.

Tegenwoordig was het bestuur van de civiel- en bouwkundige vereeniging „Practische Studie”, wier president, de heer Maas, het eerst den aftredende namens oud-leerlingen en leerlingen toesprak.

Hij bracht Morre's loopbaan in herinnering, hoe hij sinds 45 jaren aan ons technisch onderwijs verbonden is geweest, van 1861—'64 aan de Academie, later aan de P. S., die in 1905 tot T. H. S. gereorganiseerd werd. Hij herinnerde verder aan het „Trappenboek”, dat in 1884 verscheen, en aan de werken die Morre, voor zijn benoeming tot leeraar aan de Koninklijke Akademie, te Rotterdam, Delft en 's Gravenhage uitvoerde.

Ten slotte deelde hij mede, dat oud-leerlingen en leerlingen het plan hadden gehad, hem bij deze gelegenheid een souvenir aan te bieden, dat dit echter wegens tijdgebrek nog niet gereed was.

Daarna voerde prof. Klinkhamer het woord, namens de bouwkundige afdeling en alle andere collega's. Met een enkel hartelijk woord sprak hij zijn leedwezen uit over het heengaan van dezen veteraan van ons technisch onderwijs, en vestigde er de aandacht op, hoe met Morre een stuk historie van onze inrichting van onderwijs verdwijnt. Spreker hoopte, dat Morre zich hunner zou blijven herinneren en om hem dat te vergemakkelijken, wenschte hij hem uit naam der collega's een album met hunne portretten aan te bieden. Ook dit was echter wegens den weinigen tijd nog niet gereed.

Hierop dankte prof. Morre met een kort woord, en zeide dat hem dit afscheid zeer smartelijk was — hij stelde echter de tegenwoordigheid van deze allen op zeer hoogen prijs — iets wat hem het smartelijke van dit afscheid zeer verzachtte.

*

Inaugureele rede van prof. Molengraaff.

Op Maandag 30 April hebben we een inaugureele rede bijgewoond, waarbij we ditmaal niet, zoals soms wel het geval is, moeite hadden ons gapen te bedwingen en onze oogen open te houden.

't Is dezen middag duidelijk geworden, dat het niet volstrekt noodzakelijk is een intreerede op te vatten als een

praatje, dat met veel ceremonieel en plechtigheid moet uitgesproken worden.

Ditmaal werd ons gelukkig wat verteld, was er gelukkig eenige substantie in 't geen gezegd werd, en bestond de rede niet uit louter vulsel. Een van de dingen die mij, niet-mijnbouwkundige, troffen, was het tot de studenten gerichte slotwoord, waarin de spreker speciaal den mijnbouwkundigen een toekomst voorspelde, waarin zij, over de geheele wereld verspreid, te kampen zouden hebben „met concurrenten, voornamelijk van het Angelsaksische ras, met mannen, die een geheel andere opvoeding gehad hadden dan wij Nederlanders, een opvoeding, waarbij veel meer gelet was op karakter- en lichaams-, dan op wetenschappelijke ontwikkeling. Een praktische blik en talent om te administreeën zijn zaken, die in vele gevallen van meer nut zijn dan kennis, die volgens het Nederlandsche spreekwoord macht is.”

Het Angelsaksische ras heeft een moraal, die van de onze afwijkt, echter ook zijn goed heeft. Bij de Engelschen en Amerikanen is alles: kracht. Dat is het ideaal waarnaar gestreefd moet worden, en alle andere dingen treden daarbij op den achtergrond, zooals rechtvaardigheid en schoonheid. Het was de moraal van mannen als Cecil Rhodes en Palmerstone. Ook ons land heeft een tijd gekend, waarin dezelfde moraal de overheerschende was, een ruwen, maar krachtigen tijd, zijn gouden eeuw. En zoowel van Engeland voor kort als van Holland voor drie eeuwen was dit de tijd van kolonisatie, de tijd waarin onverschrokken mannen als pioniers naar verre landen uittrokken. Voor de zoo-veelste maal blijkt hier de afhankelijkheid van de moraal van de economische toestanden.

Wat het overige deel der rede betreft, deze was voortdurend levendig, door aardige beeldspraak en vele voorbeelden aangehaald uit sprekers praktijk. Eenige hilariteit ontstond, toen spreker zijn voornemen te kennen gaf, excursies te organiseeren naar België, Duitschland, Frankrijk, Oostenrijk, Engeland en Scandinavië, evenals ook bij de woorden die hij tot de curatoren richtte, waarin hij hun voorzeide, nog dikwijls hun welwillendheid in te zullen roepen.

Professor Molengraaff schijnt mij een energiek en tevens merkwaardig man, merkwaardig door zijn ondervindingen in Z.-Afrika en op Borneo. Wij hebben dan ook groote verwachtingen van hem, niettegenstaande zijn bedekte aankondiging, dat hij dikwijls afwezig zal zijn.

*

Eenvoud.

(Vervolg).

Maar deze drang naar hooger, naar ruimer heeft haar hoogtepunt. Zij heeft haar bloeitijd, waarna zij langzamerhand overgaat in weeldezuucht. Zij heeft haar plicht gedaan als impuls tot evolutie, zij eindigt haar leven als ongeluksprofetes van een naderenden val.

Deze toestand zou altijd voortduren want bevredigen van de eene behoefte schept nieuwe verlangens, die zelf weer andere met zich mee sleuren. Dan komt de tijd van verslapping, van verweking, die ten ondergang zou leiden wanneer geen reactie optrad. En deze reactie, die onfeilbaar zeker te voorschijn komt, is Eenvoud. Deze reactie is geen invasie van buiten, maar vindt daarin haar oorsprong, dat het hoogste in den mensch, het goddelijke, juist daar haar krachten ten sterkste inspant, waar zij heeft te strijden tegen vernietiging.

Nu komt er een periode van inkeer, van zelfbeperking, een toestand, die zoo direkt het gevolg is van den vorigen, en er zoo mee samenhangt, dat zij in haar uitingen een zoo ernstige doorwrochttheid openbaart, dat haar eenvoudige uiterlijke verschijning ons een waarborg is, dat alle vorige stadia doorlopen zijn. De kenmerken van dezen tijd zijn ingetogenheid en zelfbeheersching, zij is als de strak blauwe hemel, zij schijnt vlak maar er ligt een illusie in van peillooze diepte.

Men zal nu misschien beter mijn eenigszins zonderlinge definitie begrijpen.

Het streven naar eenvoud is het zoeken naar den kortsten weg om tot een zeker doel te geraken.

Allereerst dus: er moet een doel zijn, een doel dat in staat is ons handelen en denken op zich te richten.

Dit doel is in zijn grootsten omvang genomen.

Het eeuwige, het onvergankelijke te bereiken in ons leven,

te begrijpen met onzen geest in wetenschap, wijsheid, vast te leggen in kunst.

Nu sluit het bewust zoeken naar den kortsten weg in zich: het bewust vermijden van andere wegen en om dit te kunnen doen, moet men ze kennen, ja, nog meer, men moet ze in hun vollen omvang hebben overzien. Dit kan op 2 manieren:

Doordat het voorgelacht ze bewandelde.

Doordat men zelf deze perioden doormaakte.

Wanneer men tot eenvoud wil komen door studie van het voorgelacht, dan kan dit, of door een nauwgezette ernstige studie van hun resultaten en streven, of door een intuïtief voelen, het gevolg van een geestelijke verwantschap tusschen de groote geesten van dien achter ons liggenden tijd en ons.

Dit laatste is de beste toestand, want geen studie bereikt hetzelfde resultaat als intuïtie en hoewel deze twee elkaar natuurlijk in de hand werken en meestal samengaan, blijft de intuïtie toch de zuiverste vorm.

De andere wijze waarop wij kunnen komen tot het tijdstip waarop de ware Eenvoud ontstaan kan, is het zelf doorleven van de vorige ontwikkelingsstadia. Hoewel de in het groot zich openbarende Eenvoud meestal wereldgebeurtenis is en dus de eindphase van een periode, die over vele menschenlevens loopt, hebben de dragers dezer ideeën toch dikwijls dezen weg gevolgd en waar het een analoog geval, de individueele ontwikkeling geldt, maakt bijna ieder het in zijn leven door.

De analogie tusschen mensch en wereldgeschiedenis is te veel opgeworpen, gebruikt en aangetoond, dan dat zij ons vreemd in de ooren zou klinken. In ons leven maken wij van het stadium van het naïef-eenvoudige kind tot den toestand van werkelijken eenvoud dikwijls alle stadia door. Wij ook hebben onzen tijd van idealen die niet bereikt, behoeften die niet bevredigd kunnen worden, door de gebrekkige middelen van het kind. En ook voor ons komt er vroeg of laat in ons leven een tijd van overlading ten gevolge van dezen drang naar hooger en bij een lang leven kunnen wij eveneens het standpunt van beperking op dit alles bereiken: het standpunt van den waren Eenvoud.

Voordat ik verder ga, moet ik een nog onbesproken overgang behandelen, die een leemte in mijn theorie kan schijnen. Het is de overgang van den waren Eenvoud als eindpunt der oude, als beginpunt der nieuwe periode.

Ik kwam tot dezen rijpen, diepen eenvoud, nadat hare tegenstellingen waren doorleefd, zij concentreert alle ervaringen, zij legt dus in haar uitwendige verschijning de onloochenbare bewijzen, dat aan haar ontstaan de hoogste ontwikkeling ten grondslag ligt.

Maar als de erfenis is opgeteerd, als de ondervinding niet meer het geestelijk eigendom blijft van den mensch of den tijdgeest, dan blijft de vorm behouden en verdwijnt de bewustheid. Dan breekt de dageraad aan van een nieuwe periode, die weer begint met waarheid en naïviteit, die dus in innerlijken vorm schijnbaar aansluit bij de afgelopen, maar feitelijk een geheel andere toestand is.

Immers, wanneer we de evolutie in perioden willen splitsen, waarvan ieder volgende op een lager peil begint, dan waarop de voorgaande eindigt, dan moeten we een overgangsfase vinden, die tegelijk het eindpunt van de vorige als het beginpunt der nieuwe periode in zich bevat, een fase dus waarin zich een lager peil uit een hooger ontwikkelt. Het bestaan hiervan heb ik willen aantonen door dezen tweeledigen eenvoud.

Nu ik hoop mijn standpunt wat klaarder te hebben uiteengezet, wil ik enkele toepassingen bespreken, omdat ik meen door concrete voorbeelden eenigszins de leemten in mijn theoretische beschouwingen te kunnen aanvullen.

Het ligt voor de hand, dat ik mijn stelling het eerst toepaste op kunst en juist op dit gebied hoop ik de overtuiging te kunnen wekken, dat mijn beweringen actueel zijn.

Er is tegenwoordig te duidelijk een streven naar eenvoud merkbaar, dat het niet de moeite waard zou zijn na te gaan wat eenvoud in kunst eigenlijk is.

Eenvoud in kunst uit zich meestal in meer of minder ver doorgevoerde versieringloosheid, maar men heeft zulke hooge verwachtingen van eenvoud, dat men er toe gekomen is, 1e te beweren dat versiering verkeerd is, en 2e te beweren, dat eenvoud ten allen tijde goed is. Geen van beide is dunkt mij juist. Zeker, de eenvoud manifesteert zich in afwezigheid van versiering, maar slechts wanneer mijn stelling juist is, is het mogelijk dat we toch door een zoodanige kunst kunnen worden bevredigd. Het zwaartepunt wordt dan gelegd uitsluitend op de verhoudingen. Alleen

wanneer een zeer uitgebreide, zeer nauwgezette studie aan de verhouding ten grondslag ligt, is zij in staat een kunstwerk tot een van hooge waarde te stempelen. Materialen aan und für sich, hoe schoon ook op zich zelf, verkrijgen slechts waarde als kunstwerk wanneer zij juist tegen elkaar staan, wanneer zij in toepassing een fijnen geest, een kracht van wil verraden, kortom wanneer door den eenvoudigen vorm een wereld van rijpe, diepe gedachten wordt geopenbaard. Is dit niet het geval, is dus de versieringloosheid uit armoede aan motieven geboren, spreekt er naïviteit en gebrekkiger kennis uit, dan men in dien tijd verwachten kon, het is duidelijk, dan kan de kunstuiting sympathiek, liefelijk zijn, maar wij kunnen haar geen andere waarde toekennen dan deze: voorloopster te zijn van betere toestanden. Dat is de praktische toepassing van mijn stelling in zake kunst, dat versiering rijkdom, overvloed van motieven, hooger staat dan deze armoede, maar dat boven dit alles uit, de ware eenvoud troont, als zuiverste weergave van het hoogste, het goddelijke in den mensch.

Ten slotte een enkele toepassing op het leven zelf.

Het leven geeft ons zoo'n overvloed van behoeften, het stelt zooveel eischen, dat het voldoen hiervan aanleiding geeft tot een zeer samengesteld bestaan. Men denke aan onzen dagelijkschen omgang, aan de menigvuldigheid van onze kleine plichten, onze uitgebreide vormen, onze talrijke genoegens, kortom aan zooveel, dat ons tot de verzuchting kan brengen: Geef mij terug het leven van mijn kindjaren, of laat mij boer zijn of iets dergelijks, dan zal ik gelukkig zijn, zoo wars ben ik van al dezen omslag, al deze behoeften.

Nu bedoel ik niet, dat deze ernstig gemeente verzuchting ons niet tot een gewenschten toestand kan brengen, maar wanneer deze wensch werkelijk vervuld werd, zouden wij teruggaan, we zouden minder ver zijn dan thans. Het verlangen naar dien tijd, is het bewijs dat het tijdperk der vergevoerde behoeften geëindigd is, en dat de tijd van eenvoud aanbreekt. Maar ons streven moet niet er op gericht zijn weer boer te worden, onze kamers in te richten als hooischuren, met withouten stoeltjes en keukentafels, onze vormen te laten inkrimpen tot plattelandsmanieren, maar ze opvoeren tot hun hoogste stadium. Laten onze woningen doortrokken zijn van een geest van distinctie, laten onze vormen eenvoudig, maar onberispelijk en natuurlijk worden, maar schaf ze niet af: ze toonen in zoo uiterst juiste mate op welke hoogte wij staan.

Tot deze twee wil ik mijn voorbeelden beperken, hoewel de historie natuurlijk nog zeer vele punten aangeeft, waarvoor ik meen dat mijne opvatting de juiste is.

Eindelijk, maken deze hooge eigenschappen, die men aan den waren eenvoud kan toekennen het niet overwaard dezen eenvoud te verheffen als einddoel van ons streven, thans nu we in de wereldontwikkeling tot dit tijdperk genaderd zijn?

v. H.

Moeten wij belasting betalen?

Dezer dagen gaat in Delft rond een man, die in vele bussen papieren achterlaat, welke bij nader onderzoek, blijken te zijn aanslagen voor de plaatselijke Belasting.

Deze biljetten schrijven meerderjarige studenten toe een inkomen van f 1200, waarvoor betaald moet worden plm. f 30.

Van velen, die deze aanschrijving ontvingen, hoorde ik uitingen van verwondering, want hoe de maandgelden, gezonden door ouders, die daarvoor in de stad hunner inwoning reeds belasting betaalden, beschouwd kunnen worden als een in Delft opnieuw belastbaar inkomen, is voor hen een ondoorgrondelijk raadsel.

Men kan natuurlijk zijn geld terugkrijgen, door het inkomen van den vader met 't zelfde bedrag te doen verminderen, maar den alsnu geboren toestand kan niet anders dan onzinnig genoemd worden.

Er zijn hier op 't oogenblik in Delft zeker een paar honderd studenten, die getroffen worden door de allervreemdste bepaling, welke ons hier „inkomen” toeschrijft.

In plaats van elk afzonderlijk te gaan reclameeren, zou het m. i. veel meer overweging verdienen, namens al dezen een deskundige de zaak in handen te geven, om zodoende te trachten aan den erg dwazen toestand een einde te maken.

Want blijft deze gewoonte voortbestaan, dan hebben na ons nog duizende studenten, die hier zullen komen studeren, last van het denkbeeldige inkomen, waarvoor hunne ouders reeds belasting betaald hebben.

Gaarne had ik dat zij, die instemming gevoelen voor het plan en bloc te protesteeren, hunne kaartjes inzonden aan de Redactie of in een paar kleine artikeltjes in dit blad hunne meening uiteenzetten.

P.

Laga's 6^e Lustrum.

Het was juist gezien van het Bestuur, dat eene vereeniging, wier naam in en buiten het Corps zulk een vermaardheid bezit, een Lustrum niet zonder eenig betoon naar buiten kon wegmoffelen. En het waterfeest op 1.1. Zondag daartoe gegeven, zal bij alle deelnemers eene aangename herinnering achterlaten.

Begunstigd door enkele regenbuien, die de conversatie dadelijk deden vloten, stapten tegen 10 uur vele gasten aan boord van de stoomboot, bij de Rotterdamsche Brug met vlaggen getooid, wachtende.

Het Lagabestuur, voor zoo ver dit niet dichter op 't water moest zitten, ontving de genoodigden, hieronder professoren met hunne dames, den senaat met zijne dames en Iö Vivat en verder verschillende leden met introducés.

De vele bedienden der S. P., met elegante petten getooid, deden vermoeden dat onder het dek nog veel schoons verborgen lag, terwijl op het dek een muziekcorps werd meegevoerd. Dit gaf herhaalde malen, onder de belangstelling van 't zodoende voortdurend staande publiek, blijk het Laga-lied meester te zijn.

Lang wachtte men alvorens de eerste Laga-boot onder de brug uitvoer, langzamerhand gevolgd door vele andere, naarmate van lengte en inhoud meer of minder toegejuicht. Hetzij n.l. opgemerkt dat beide wherry's voor den wedstrijd bestemd, reeds van af Delft door dames bestuurd werden. Eindelijk koos ook de stoomer het ruime sop in de richting Overschie.

Onderweg passeerde men de revue der Laga-vloot, die verder als escorte meevoer, behalve de Oude Vier en Jonge Acht, welke duchtig getraind werden. Het roeien wekte de bewondering van alle leeken aan boord, alsook het sturen van enkelen, die door hunne manoeuvres de toeschouwers in spanning brachten.

Het bleek, dat de gekleede jas en hooge hoed een bijzondere gratie aan de Mattchieche verleenen.

Na aankomst in den theetuin van Jan van den Arkel te Overschie, werden eenige spelen beoefend door het jongere geslacht, waarbij zich de Senaat met dames zeer bedreven toonden.

Een lunch bracht allen weer samen, ook de roeiers.

De aanwezigheid van race-roeiers en professoren zorgde er voor, dat de stemming niet te hoog liep, zoodat volgens wensch van den president allen in „prettige stemming” de tafel konden verlaten, daar ook niemand zich had kunnen overeten.

Nu was men genaderd tot de „clou” van 't feestprogram. Vier ploegen hadden zich doen inschrijven voor den wherrywedstrijd, gestuurd door dames. De toeschouwers hadden een ruim overzicht over de baan, zoodat ze konden opmerken, dat de stuurlieden eene bijzondere neiging toonden van den rechten weg af te raken. Wie 't minste afdwalingen gemaakt had, overwon. Vervolgens werd ringgestoken door dames in wherry's. Het maximum der behaalde punten was een.

Onderwijl was onder alle belangstelling de tijd vervlogen om nog een receptie aan land te houden. De boot had spoedig allen vereenigd en nu begon de prijsuitdeeling. Gelukkig bleek bij natellen, dat voor alle deelnemers prijzen beschikbaar waren; deze wedijverden onderling in schoonheid, zoodat de president met moeite de 1^e van de 2^e kon onderscheiden. Den winnenden roeiers werden keurige ruikers aangeboden.

De president van den Senaat hield een rede, waarbij hij met gebruikelijke en begrijpelijke wenschen een krans overreikte, en een vleiende vergelijking maakte met de Olympische watersport.

Het voorbeeld werd gevolgd door een vertegenwoordigster der Delftsche meisjes, die een keurige toespraak hield. Uit het antwoord van den (Laga)president hoorde men, hoe deze door die onverwachte hulde zichtbaar getroffen was. (De krans was 's morgens n.l. zeer voorzichtig aan boord gesmokkeld en in een kajuit tentoongesteld)

Op de terugtocht, die onderwijl aanvaard was, hield het Bestuur receptie, waarop men verzocht werd te verschijnen.

Nu verscheen ook 't goede van onder het dek. De receptie werd druk bezocht.

Een schitterend vuurwerk besloot de feestelijkheden.

Voor men 't wist lag de boot weer vastgemeerd en gingen allen aan wal, dankzeggend voor de verleende plaatsruimte en gastvrijheid.

Het zal achteraf velen gespeten hebben, dat ze zich door 't weer hebben laten weerhouden, want dit was onderwijl geheel op de hoogte der feeststemming gekomen.

v. L.

Het openstellen der onder-vereenigingen van den Delftschen Studentenbond.

Hoewel de beslissing reeds gevallen is, komt het me toch wenschelijk voor naar aanleiding van dit zeer zeker gewichtig besluit, in het kort nog het een en ander op te merken, en wel, omdat er onder de Bondsleden nog velen zijn, die er of onverschillig tegenover staan, of niet instemmen met deze belangrijke verandering. Een verandering, die mijns inziens voortvloeit uit een logische opvatting van ons vereenigingsleven, een verandering die juist onze vereeniging kán en móet uitvoeren, omdat het maken van belemmerende bepalingen ten opzichte van 't verkrijgen van haar lidmaatschap, haar ten eenenmale vreemd is.

Zij stelt zich ten doel den gezelligen omgang onder de Delftsche Studenten te bevorderen en daardoor bij te dragen tot de maatschappelijke vorming van den student. Dus ligt het op haar weg dit doel in den ruimsten zin na te streven. Dat hare onder-vereenigingen zich eveneens in die richting moeten bewegen, ligt voor de hand. En hoe kan dit anders, dan de toegangen te verwijden, de grenzen, die tot nu toe om hoofdvereeniging met hare onderafdeelingen waren getrokken, te doen vervloeien, en zodoende aan de velen, die nog buiten het vereenigingsleven staan, de gelegenheid te geven een deel van dat leven mee te maken.

Het sterkste argument tegen het openstellen is zeer zeker de vrees, dat de hoofdvereeniging in ledental zal vermindern, en dat nu men geen lid meer van den Bond behoeft te zijn om het lidmaatschap van één zijner ondervereenigingen te krijgen, velen slechts lid zullen blijven van een afdeeling.

Toch zal men moeten toegeven dat bewijsmateriaal ontbreekt en 't argument vaag is als het gevoelen, waaruit het voortkomt. Met evenveel, zelfs met meer recht kan ik het tegengestelde verwachten. Onze invloedssfeer zal zich uitbreiden, er zullen meerdere elementen met onze vereeniging in aanraking komen. De onderafdeelingen zullen op hun beurt de hoofdvereeniging gaan versterken, en aldus worden tot wat ze naar mijn meening behooren te zijn: de dragers van den Bond.

Het zwaartepunt wordt verplaatst naar de kleinere lichamen; zij zullen het breede grondvlak vormen van het geheel, dat zich naar boven toespitst tot de hoofdvereeniging. Door de deelen tot het geheel; zoo is 't overal, zoo zij het ook hier.

Door wortels zoo fijn aan het einde dat een grens tusschen bodem en plant nauw zichtbaar is, stijgt het leven op door den stam en de takken, vormt blaren en bloesems.

Even geduld — ook de vruchten zullen komen.

R. W. v. D. V.

Examenwee.

Als 'smorgens de werklieden naar den arbeid trekken, in lange rijen, als 'smorgens 't verbleekende kunstlicht strijd voert met den dageraad, als de hanen beginnen te kraaien en de treinen beginnen te rijden, dan ziet men in 't ontwakende stedeke vele verlichte ramen van hen, die den nacht doorwaakt hebben, zwoegende, slovende over onbegrijpelijke integralen.

Er is langzaam komen opzetten, als een groot, grauw luchtverschijnsel een schrikbare verdoemenis, die zich hoog optorende boven den horizont, zwavelgeel en onheilspellend lichtende en bedreigend het argelooze stedeke met een uitstorting zijner pestilente inhoud, pek, rouw en schuldbesef....

Er is, te midden van een angstwekkende stilte, stilte van alle dingen, die zich inhielden in bange voor-Ahnung van het naderend onheil..... verzezen de komeet van het examen.

Slechts enkelen hadden het kleine stipje ontdekt, in de verte, en hadden zich beklemd gevoeld bij 't zien van deze onheil-kern....

Maar nu, nu ze gegroeid is en grooter geworden en eindelijk dreigende den halven hemel beslaat, uitgestrekt boven het stadje als de reusachtige hand van het noodlot — nu vreezen de bewoners haar, en wijzen ze haar elkaar. En er is geen die niet haar somberen invloed voelt, die niet elken volgenden dag zich beroerder gevoelde als den voorgaanden; die niet elken volgenden dag bemerkte dat hij iets minder had dan den voorgaanden, dat hij iets verloren had van zijn geluk, dat hij iets verder gezakt was in dit alverzwelgende moeras....

Slechts onverstaanbare kreten wringen zich uit mijn beklemd keel; de vervloeking door mijn benauwd gemoed zich wil verlichten, formuleeren zich niet meer, maar verlaten mijne lippen als een rauw gehuil; mijn pen weigert verder te schrijven....!

Aan de Leden van het Delftsch Studentencorps.

In verband met een schrijven van de commissie tot regeling der lustrumfeesten van het Utrechtsche Studentencorps heb ik de eer ter Uwer kennis te brengen, dat de leden van bevriende Studentencorpsen toegang zullen kunnen verkrijgen tot de op Woensdag 27 Juni 1906 te houden Romeinsche Wagenrennen, tegen betaling van f 5, indien zij zich hiertoe vóór 25 Mei e.k. de kaarten aanschaffen, verkrijgbaar bij den ab-actis der Feestcommissie, Minrebroederstraat No. 4 te Utrecht. Na 25 Mei zal de algemeene toegangsprijs van f 15 en f 10 betaald moeten worden.

Tot de eventueel op Vrijdag 29 Juni te houden Wagenrennen zullen leden van bevriende Studentencorpsen vrijen toegang hebben.

Namens den Senaat van het D. S. C.,
W. C. KORTHALS ALTES,
President.

Tweede verantwoording ingekomen bedragen voor de Slachtoffers van Courrières.

Lijst 2. (SCHAGEN v. SOELEN.)

M. K. H. B. f 2,50. C. M. f 2,50. H. Str. f 1,—. M. J. d. L. f 2,50. F. C. H. f 1,—. C. M. D. f 1,—. J. C. J. A. f 1,—. v. d. M. f 1,—. H. D. S. f 2,50. E. J. v. d. M. f 1,—. N. N. f 1,—. C. J. v. L. f 5,—. J. v. D. f 2,50. de W. f 2,—. J. v. B. f 5,—. S. V. f 2,50. R. S. f 2,50. N. N. f 2,50. M. S. v. S. f 1,—.

Lijst 3. (W. ESTOR.)

C. E. f 1,—. C. H. W. f 1,—. W. K. de W. f 1,—. J. Chr. D. f 1,—. H. K. f 1,—. E. L. K. f 1,—. P. W. de L. f 1,—. W. F. G. f 1,—. I. V. f 10,—. H. N. J. W. f 1,—. N. N. f 10,—.

Lijst 5. (A. C. DE JONGH.)

C. v. H. f 2,50.

Lijst 7. (P. TIMMERMANS.)

Meve. T. f 5,—. P. T. f 5,—. Ph. W. T. f 5,—. F. L. f 1,—. J. C. B. f 1,—. M. f 1,—.

Lijst 15. (VELDKAMP.)

W. J. C. f 1,—. G. S. Jr. f 1,—. J. W. B. f 1,—. L. d. V. f 1,—. A. I. f 1,—. A. C. J. J. f 1,—. J. Ingenogeren f 0,01.

Lijst 1 en 16. (Bij. v. DREUMEL.)

M. W. J. f 1,—. G. D. v. W. f 1,—. E. W. f 1,—. V. H. P. f 2,50. W. H. K. f 1,—. L. K. f 1,—. L. L. f 1,—. J. B. f 2,—. K. B. f 1,—. W. E. f 1,—. A. v. d. V. f 1,—. E. A. D. f 1,—. J. A. L. f 1,05. W. C. K. f 3,—. G. W. G. f 3,—. Sch. v. S. f 3,—. W. de H. f 2,—.

Lijst 18. (J. FRIJLING.)

K. f 0,50. Sch. f 0,50. M. A. K. f 1,—. J. F. f 1,—.

Lijst 19. (D. v. LENNEP.)

H. G. Jr. f 2,—. A. v. L. f 1,—. H. M. N. v. B. f 2,50. A. v. d. V. f 1,—. H. J. N. f 1,—. A. D. f 1,—.

Lijst 9. (R. W. v. D. VEEN.)

H. D. f 1,—.

(Zie vervolg Tweede Blad.)

TWEEDE BLAD

behoorende tot het **STUDENTEN-WEEKBLAD**
van 3 MEI 1906. No. 26.

Lijst 11. (v. d. ELST).
D. M. G. K. f3.— P. H. f1.— A. v. W. P. f2.— W. P. S. f1.—
Lijst 12. (J. NIEUWDORP).
J. N. f2,50. A. M. K. f1.— G. L. f0,25. A. F. M. f1.—
F. de B. f1.— N. N. f1.—
Lijst 10. (H. FRIJLING).
H. de J. f2.— J. H. S. f1,50. A. J. K. f1,50. K. B. f1,50.
J. R. f1,50. M. A. B. V. f1.— G. v. W. f1.— A. H. L. f1.—
K. v. d. L. f1.— C. W. f1.— L. L. J. f1.— A. L. Z. f2.—
G. D. f1.— W. K. B. f2,50. A. S. f1.— E. v. W. f0,50.
E. R. f1.— G. A. v. K. f1,50. v. V. f1,50. E. Th. f1,50.
O. W. f1.— M. V. f2,50. J. H. f2.— J. K. P. f1.—
J. F. H. f1.— H. S. f1.— S. f1.— N. N. f2,50. J. f2,50.
J. A. R. f1.— J. T. B. f1.— J. A. F. f1,50. E. P. f2,50.
H. C. S. f0,50. S. v. J. f1.— R. A. E. S. f1.—
Lijst 8. (J. W. MAAS).
C. N. f1.— A. B. v. B. f1.— M. v. d. B. f1.— W. K. A. f1.—

L. V. f1.— R. B. C. f1.— A. J. B. f1.— N. E. d. V. f1.—
G. W. f1.— D. f2,50. H. K. d. J. f1.— G. T. v. H. f1.—
J. A. C. f1.— P. M. M. f1.— P. A. P. f1.— K. f1.—
W. H. S. v. R. f1.— L. J. v. L. f2,50.

Heden, 1 Mei, is 't totaal bedrag:
van particulieren f 964,25⁵
verkochte loten „ 527,50
geïnde bedragen van de in-
teekeningen op de lijsten „ 431,06
Totaal f 1922,81⁵

Den 10den April is aan den Nederlandschen Gezant te Parijs 2500 francs overgemaakt. Zoodra het laatste geld binnengekomen is, zal de rest verzonden worden.

Hun, die op een der lijsten teekenden en nog niet betaalden, wordt dringend verzocht dit zoo spoedig mogelijk te doen aan een der bestuursleden der M. V.

Woensdag 11 April had bij Notaris W. E. van Berckel de uitloting plaats. Van No. 150 werd eigenaar de heer J. C. Arkenbout Schokker.

G. WIESSING.

Conradkade 60, den Haag.

HANDLEIDINGEN-VEREENIGING.

STAND DER WERKZAAMHEDEN.

Kommissie.	Onderwerp.	Stadium der bewerking.	Bewerker.	Vermoedelijke datum der uitgave.
Kommissie voor de Algemeene Wetenschappen.	Differentiaal I.	verschenen.	W. Th. Holtappel.	eind Mei. half Juni. September. September.
	„ II.	ter perse.	„	
	Analytische Meetkunde I.	in-bewerking.	D. Postma, W. I.	
	„ II.	in voorbereiding.	—	
Civiele Kommissie.	Integraal.	in bewerking.	Prof. G. J. Schouten.	„
	Theoretische mechanica. Parlem. Geschiedenis Adm. Recht.	„	J. W. Albarda, W. I.	„
Werktk. Kommissie.	De ijzeren brug (onderdeel kollege <i>Bruggen</i>).	in bewerking.	N. C. Lambrechtsen, C. I.	September.
	Kleinste kwadraatjes. Waterstaatswetgeving.	in voorbereiding. in bewerking.	H. Strick v. Linschoten, C. I.	begin Juni.
Mijnbk. Kommissie.	Lokomotieven.	in voorbereiding.	(A. Brunt, W. I.)	(September).
	Kalorische werktuigen.	in bewerking.	J. H. Müller Jzn. (R.) W. I.	half Juni.
	Hefwerktuigen (W. I.)	„	G. H. W. van Aken.	September.
	Pompen (W. I.)	„	G. Ferguson.	eind Mei.
Technol. Kommissie.	Machines en Ketels (Dijxhoorn).	in voorbereiding.	—	—
	„ „ „ (Holst).	„	(D. C. Merens).	—
Mijnbk. Kommissie.	Docimacie.	in voorbereiding.	—	—
	Technol. Kommissie.	Polarisatie en Interferentie.	in bewerking.	Prof. M. de Haas.
Technol. Kommissie.	Organ. scheikunde, Aromatische verb.	„	H. C. Welter, T.	September.
	„ „ Alifatische „	„	W. P. Smit, T.	„

HET BESTUUR.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

DELFT. Pfläging.

Onlangs wendde zich tot mij met een verzoek om steun, J. C. Lamens, de politieagent die op Vrijdag den 7den October 1904, bij de schermutseling, die in Pfläging tusschen de studenten, het publiek en de politie ontstond, met een stoel een slag op het hoofd heeft gekregen, tengevolge waarvan hij sinds dien niet meer in staat is geweest, eenige werkzaamheden te verrichten. De geneesheeren hebben hem voor ongeneesbaar verklaard, op grond van welke verklaring hem met 1 Mei eervol ontslag uit den dienst is verleend, met toekenning van een pensioen, dat $\frac{2}{3}$ van zijn vroeger loon zal zijn (d.i. ongeveer f 8,— in de week). Behalve dat nu hierdoor de inkomsten van zijn gezin aanzienlijk minder worden, wat te onaangenamer is, daar hij persoonlijk versterkende middelen noodig heeft, zal hij gedurende 6 weken in het geheel geen weekgeld ontvangen, daar de eerste termijn van zijn pensioen hem eerst den 15den Juni uitbetaald wordt. Zoo komt hij zonder verderen finantieelen steun in de treurige omstandigheid, zich in schulden te moeten steken, welke hij later met zijn gering maandgeld niet zal kunnen afdoen.

Waar de noodlottige slag, die dezen man in zulke treurige

omstandigheden bracht, een gevolg is van een traditioneele tocht der studenten, veronderstelde ik, dat deze gaarne bereid zouden zijn, door een kleine bijdrage te trachten het treurig lijden van den man eenigszins te verlichten. Na besprekingen met den Hoofd-Inspecteur van het politiebureau in de Pauwensteeg te Rotterdam en den geneesheer, die hem behandelt, kreeg ik de overtuiging, dat wij, door hem gedurende de eerste 6 weken een weekgeld te verschaffen, een goed werk zullen doen, waarom ik mij gaarne met de zorg hiervan belastte.

W. C. KORTHALS ALTES.

Wegens gebrek aan tijd kon de schrijver van een artikeltje over de Rede van Prof. v. Bemmelen niet gereed komen voor dit nummer, zoodat het in een volgend verschijnen zal.

Naar men ons mededeelt, zijn de proeven, genomen met de nieuwe stoelen in de voorzaal der Societeit Phoenix, uitstekend gelukt.

Eerst werd een der stoelen van af het dak der societeit naar beneden geworpen, juist op den rechter voorpoot.

Deze brak niet.

Daarna werd met dezen stoel geheel Delft rondgerold, waarbij tegen alle trottoirbanden werd aangeboden.

De rolletjes hielden zich goed en braken niet.
Toen liet men eenige dronken eerste-jaars los, die een avond in drie der stoelen doorbrachten.

Zij bleven ongedeed en werden gemakkelijk te reinigen bevonden (de stoelen).

Ten slotte wierp men ze van de trappen; zij bleken slechts gemakkelijker te gebruiken na den val.

Een en ander stelt ons in staat te verwachten, dat deze nieuwe stoelen berekend zullen zijn voor de studentensociëteit.

Uit: DE DELFTSCHE POST- EN DIENST-BODE.

De Commissie tot Redactie van het Jaarboek van den Delftschen Studentenbond heeft zich als volgt geconstitueerd:

A. C. KOPPEJAN, Voorzitter.
J. G. SCHREUDER, Secretaris.
V. L. A. RAZOUX SCHULTZ, Penningmeester.
K. F. DUIJTS.
W. SLAGTER.

ADVERTENTIEN.

W. C. J. DE GRAAFF, w.i.,
Delft, Voorstraat 87B,

REPETEERT IN:

Gas- en Petroleum-Motoren. Theorie Calorische
Werktuigen. Mechanische Technologie.
Stoomschuiven, enz. Regulateurs.
Indicateurs, Dynamometers, enz.
Centrifugaalpomp. Werktuigbouw.

VRAAGT UWEN LEVERANCIER
„Stelio” Cigarettes.

Delftsche Coöp. Broodbakkerij
en Verbruiksvereëning „VOORUIT”
GEER 48.

Van af heden verkrijgbaar:

SPORTBESCHUIT,

-:- 6 à 10 cents. -:-

Tevens in het Café verkrijgbaar.

Passage-Bureau

J. DE KUYSER & ZONEN,
Oude Delft 229 en 231.

Stv. Mij. „Rotterdamsche Lloyd”,
via Rotterdam-Marseille.

Stv. Mij. „Nederland”,
via Amsterdam-Genua.

Alle informatiën zoowel voor passagiers als voor verzending van goederen kosteloos verkrijgbaar.

Heden verscheen bij den Uitgever
J. WALTMAN Jr., Delft:

**Over de Constructie der
groote Gasmotoren**

door S. H. STOFFEL, w. i.

Prijs / 0,40.

CORRESPONDENTIE.

Aan „Een trouw lezer”.

Zoodra gij uw naam als schrijver van het in het vorig nummer voorkomend artikel „Aan de Amsterdamsche Redactie” openlijk in het S.-W. zult hebben bekend gemaakt, zullen wij u van repliek dienen.

DE AMSTERDAMSCHER REDACTIE.

A G E N D A.

DEN HAAG.

Vrijdag 4 Mei. Ned. Tooneel: „Oud-Heidelberg”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 4 Mei. Groote Schouw. : „Het laatste middel”;
8 uur.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

Te huur aangeboden om dadelijk te betrekken:
een Kamer met Slaapkamer.

Adres NIEUWSTRAAT 2.

Verschenen en alom verkrijgbaar, ook bij den
Uitgever **G. A. W. VAN STRAATEN**, te MIDDELBURG,
na ontvangst van postwissel, verhoogd met **15 cts.** v. porto:

„Het Kruis aan den Horizont”

door

Dr. CARL DU PREL.

464 blz., prijs ing. **f 3,50**, geb. **f 3,90**. (Artistieke,
symbolische bandversiering.)

Deze **hoogst leerzame** en **boeiende Roman**
houdt den lezer van begin tot eind in voortdurende
spanning; in Duitschland verscheen al reeds de
3de druk.

Heden verscheen bij den Uitgever J. WALTMAN Jr.
te Delft:

EEN ONTWERP

GROOTE SPOORWEGBRUG.

Colleges aan de T. H. S. in Brugbouw

gegeven door

N. C. KIST,
Privaat docent.

PRIJS . . . f 1,50 in linnen
met een groote uitslaande plaat.

Verschenen bij den Uitgever J. WALTMAN
Jr., te Delft:

Nº. 1 der Serie:

DIFFERENTIAAL-REKENING,

1^e Studiejaar,

bewerkt naar het college van Prof. DR. G. SCHOUTEN,
DOOR

W. Th. HOLTAPPEL.

Prijs voor leden der Vereëning:

Ingenaaid **f 0,45.**

Gebonden **0,65.**

Ingenaaid, doorschoten met wit papier . **f 0,55.**

Gebonden, „ „ „ „ „ **0,75.**